

"D E N H V I D E S L A V E H A N D E L"

"Den hvide Slavehandel" er den desværre træffende Betegnelse for den gemene og lyssky Trafik, som drives af samvittighedsløse og lavsindede Individer og som bestaar i at lokke unge uerfarne Kvinder bort fra Hjemmet til Udlandet for der at prisgive dem til Skændselen og Lasten. Trods Foreninger og Politi floerer den stadig og det hele gaar let og stilfærdigt for sig, hør blot:

Lille Anna er født og opvokset i et høderligt og kærligt, men desværre ret fattigt Hjem, tidlig maa hun sørge for sig selv og tage Plads blandt fremmede, stilfærdigt og roligt, men ak, saa ensformigt glider Livet hen for hende, da synes Eventyrets Land pludselig at villeaabne sig for hende: i Avisen finder hun en Annonce om en ung Pige fra et høderligt Hjem, som kan faa Plads hos en i Udlandet bosiddende Familie, Lønnen er efter hjemlige Forhold endog meget stor og Forældrene er selv enige med hende i at de Unge har godt af at se noget af Verden udenfor Mors Skørter. For en Sikkerheds Skyld vil Far dog selv undersøge det lidt og gaar derfor med hen paa det Hotel, hvor til der anvises. De træffer en elegant Dame, som giver alle ønskelige Oplysninger, og de er gode, man bliver snart enige, Anna faar Penge til Udstyr og Rejse og alt synes dejligt, for de ser jo ikke det djævelske Grin, der glider over Damens Ansigt, da de vender hende Ryggen "en herlig lille Fugl, der her lod sig fange"! Kun Annas Ven Georg er utilfreds og lidt mistænsom, men hvad nytter hans Protest? Afrejsen kommer og Georg staar ved Damperen og venter paa Anna, der skal komme, en underlig udseende rastlös Herre løber forbi op paa Skibet, i Forbifarten taber han sin Stok og da Georg bukker sig for at tage den op, kan han ikke undgaa at lægge Mærke til det ejendommelig formede Haandtag. Naa, der kommer Anna og Forældrene, der bliver lige Tid til et ørt Haandtryk, Farvel, glem mig ikke og bær denne lille Ring som et Minde om din Ven, saa glider Skibet bort med lille Anna, bort fra den hjemlige Arne ud til fremmede Lande og fremmede Mennesker.

Tiden gaar og der kommer stadig intet Brev fra Anna, endnu er Far og Mor dog nogenlunde rolige, de ved jo ikke, hvad deres lille Pige lider, de hører ikke hendes fortvivlede Nødraab fra den flitterforgylde Lastens Hule, hvorhen de samvittighedsløse Skurke har slæbt hende, endelig røres Tjenestepigen ved det ulykkelige unge Barns Benner og Taarer og lover at besørge et Brev fra Anna til hendes Forældre, i dette Brev fortæller den stakkels Pige om sine Lidelser og bønfalder om at blive frelst men hvorhen søger hende i den Bikube som Storbyen er, thi Anna kan kun tilnærmelsesvis antyde, hvor hun holdes fangen, men ikke give nøjagtige Oplysninger. Faderen gaar til Foreningen til Bekämpelse af den hvide Slavehandel og Formanden lover at gøre alt, hvad der staar i hans Magt, bl. a. skrive til Politiet, men Georg kan ikke holde sig i Ro hjemme: resolut sælger han sit Møblement og rejser saa for de derved indvundne Penge. Men ogsaa han staar hjælpeløs: hvor er hun, han gaar til en berømt Opdager, der dog ogsaa vilde have været magteslös, dersom ikke Tilfældet var kommen til Hjælp, de ser Herren, som Georg kender paa den mærkelige Stok, gaar efter ham og ved nu, hvor Anna er; derpaa skaffer de sig Adgang til "Salonerne" og træffer Aftale med den forbavsede men lykkelige Anna; en Bortførelse iværksættes, men inden de er naaet tilstrækkelig langt bort indhentes og overrumpler de af Banden og Anna slæbes atter bort for at blive godt bedre. Denne Gang faar de Hjælp af Tjenestepigen og paa selve Skibet, der skulde føre Anna til en "Filial", fanges hele Banden ved Politiets Hjælp og Anna kan, fri og lykkelig rejse hjem sammen med den trofaste Ven Georg, hjem til Forældrene, der med Glædestaarer modtager deres lille Pige og den opofrende Georg, der nu tryg og rolig tør vente sin Belønning.

6528

NORDISK FILMS-KOMPAGNI

KOPENHAGEN

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.
Friedrichstrasse 23, 1.
Telephon Amt IV 10191.
Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Unsere Films werden nur mit der ausdrücklichen Verpflichtung
seitens des Käufers in den Handel gebracht, dass sie in keiner
Weise zwecks Nachahmung benutzt werden dürfen. Jede dies-
bezügliche Verwendung ist eine Verletzung des gesetzlichen Schutzes,
unter welchem sie hergestellt sind.

Jegliche Nachahmung der von der Nordischen Films-Kompagnie
herrührenden Films wird gerichtlich verfolgt.

Zu beachten: Unsere Films gelangen unter folgenden Bedin-
gungen zum Versand: Alles nicht für feste Rechnung Gewünschte
ist in unbeschädigtem Zustande vor Ablauf von 24 Stunden nach
Empfang zurückzusenden. Films, welche irgend wie beschädigt oder
ohne unsere Fabrikmarke am Schlusse der Films an uns zurück-
gesandt oder länger als 24 Stunden zurückgehalten werden, werden
nicht zurückgenommen oder gut geschrieben. Lässt der Empfänger
die Films durch die Maschine laufen, geschleicht solches für eigenes
Risiko.

69

6522

THE WHITE SLAVE.

Edith is the daughter of a respectable working man, and she is now at the age when she must earn her own living. She is engaged to a very intelligent young man, but he is not yet in a position to make her his wife. Edith is therefore looking out for a situation, so as to make some money of her own in the meantime. She sees an advertisement in the paper, which offers a very well-paid situation in a country abroad, and as she thinks she can save a good bit of money, if she can obtain this situation she applies to the address given, which is one of the first class hotels of the town. Accompanied by her father she arrives there, has an interview with the Lady, and is engaged. Her fiancee does not like much parting with her, and he is filled with suspicion and fears, but he thinks, that it must be. The time has arrived now for departing, and we see Ethel taking leave of her parents and of her fiancee before boarding the steamer, which will take her abroad. A gentleman is just moving up the gangway, but when half way up he drops his walking stick down on the pavement, and Ethel's sweetheart picks it up and hands it back to the owner. This gives him an opportunity of seeing the gentleman's face, which is a very important matter for him to remember later on. Now they say the last good-bye, and the steamer moves on. Ethel thinks very little at the moment, that she has fallen into the hands of rascals, who are carrying on a white slave traffic. On arriving at her destination she soon finds out into what company she has got. Her mistress who has engaged her turns out to be the chief assistant of a gang of swindlers, whose business it was to bring innocent girls from foreign countries through offering highly paid situations. Without help, and being in the power of such people resistance is impossible, and these unfortunate girls are nothing more than tools in the hands of their masters. Arriving in London Edith is given a nice room, and her mistress tries with friendly words first to get her to fall in with her plans, but as Edith refuses to have anything to do with them she shows her true character, and illtreats Edith in a brutal manner. After a time the mistress returns accompanied by a young fellow, who tries to force his attentions upon Edith. Made desperate through her own helplessness she gets all her strength up, and nearly strangles the man. Attracted by the noise her mistress and others of the scoundrels run into the room, and they succeed in bringing the man back to life, and dragging him out of the room. For some weeks now Edith has been successful in keeping her own, but she is kept like a prisoner, and she has no opportunity of writing to her parents. The latter are greatly worried at not having heard from their daughter, and her sweetheart cannot stand the suspense any longer. He sells up his furniture to get enough money to go to London, and he tries to find Edith there.

In the meantime Edith has succeeded in inducing one of the servants to post a letter for her to her parents. On arriving in London the young fellow sees an advertisement in the paper of a detective bureau and he proceeds there at once to get their help in finding her sweet-heart.

Days of sorrow have passed in the meantime for the parents, when suddenly they receive a letter with the daughters well-known handwriting. With great joy the letter is opened but it turns them to horror when they recognize the pitiable position of their daughter. The father proceeds at once to the Consul who promises to use every possible means of getting the police to take the matter up. The fiancee is just discussing outside the office with one of the detectives, when a man passes him and he at once recognizes the man, who boarded the steamer the same time as Ethel, and who dropped his walking stick when passing the gangway. Could there be any connection between this man and the people into whose hands Edith had fallen? He expresses his suspicions to the detective, and they follow the man at once till he disappears into a house - the number of which is taken down by the police, and on inquiries it is found out to be a private club. The young fellow and the detective therefore put on their evening clothes - obtain entrance into the club, and find among the gay society - Edith, although she does not take part in the gaieties. They succeed in arranging with her a plan of escape, and the next day they hire a cab, the detective changes clothes with the driver, and they drive to a spot near the club. Ethel has in the meantime made a rope out of the bed clothes, and by that she climbs down from the window where she is expected by the detective and her fiancee, they put her into the cab and drive her away. But the escape is soon noticed, the mistress raises the alarm and her helpers set out in a motor-car and follow up the cab. It is soon overtaken and stopped, and there is a fight between the scoundrels and Ethel's helpers, these are overpowered, and she is carried back to her prison. Her mistress now discusses where to help her as she expects the police. But the plan is heard by the servant. The detective and the fiancee have hastened to Scotland Yard to obtain the assistance of the police. The officers there have already received orders from the consul, and they are ready to follow the two men. They go to the club and search the house, but nothing is found. On leaving the house the servant comes up to them and tells them everything she has heard about Edith's hidingplace and the name of the steamer by which she is to be sent away. Quickly they drive to the docks, where they arrive just in time to jump onto the leaving boat. On board there is no difficulty in arresting the scoundrels, and on the next landing place the prisoners are put on land and taken away. One can imagine now the joy of the parents, who have given up their daughter as lost, when the door opens and she appears in company with her friend not so much the worse for the sufferings she has gone through.

- - - o o o o o - - -

Den hvide Slavehandel.

Produktion: Nordisk Films Kompagni

Instruktion: August Blom (?)

Medv.: Ellen Rindom, Svend Bille, Lauritz Olsen, Einar Zangenberg, Victor Fabian

2. Avertissement. En dannet ung Pige søger som Selskabsdame i Udlandet. Stort Honorar gives. Man bedes fremstille sig personligt. Hotel Imperial Varelse Nr. 22.
3. Afsked
4. Bedraget
5. Fortvivlet Modstand
6. Jeg vil finde hende
7. For at skaffe Penge til Rejsen salger han sine Møbler
8. Detektivbureau F.gade 23. Undersøgelser af enhver Art.
9. Kære Forældre!
- Jeg er faldet i Hænderne paa Bedragere. Man holder mig fangen. Red mig, før det er for sent. Adressen kender jeg ikke, men fra mine vinduer kan jeg se et højt, ejendommeligt Tårn.

Eders Datter Edith

10. Faderen gør Anmeldelse hos Foreningen til Bekämpelse af den hvide Slavehandel

11. Fundet. Plan til Flugt

12. Beluret

13. En uventet Hjælperske

14. Hjemme igen

I London

Paa Spor efter Banden

I Selskab hos Slavehandlerne

skrivs om!

Titles for "The White Slave" Nordisk Films Kompagni 1910.

1. The White Slave
- Production: Nordisk Films Kompagni
- Direction: August Blom
2. Advertisement. Young, well-bred girl wanted as lady's companion abroad. High salary. Personal application only. Hotel Imperial Room No. N° 22.
3. Leave-taking.
4. Betrayed.
5. Desperate resistance.
6. I must find her.
7. To raise money for the travel he sells his furniture.
8. Detective office, 23 F. street.
9. Dear parents,

b/c: I have fallen into the hands of betrayers. I am kept as prisoner. Save me, before it is too late. I do not know my address, but from my windows I see a high unusual tower.

upper: Your daughter Edith.

10. The father informs the society for the abolishment of white slave traffic.
11. In London.
12. On the track of the gang.
13. At a party with the slave dealers.
14. Found! Plan for escape.
15. Spied upon.
16. An unexpected helper!
17. Back at home.

q:

[Title] →

[COUNTRY OF ORIGIN + PREMIERE DATE]

DEN HUI DE SLAVEHANDEL I

012345678901234567890123456789012	01234567890123456789012345678901
LA TRATA DE BLANCAS EN MANOS DE LOS IMPOSTORES. EL VILLANO DISFRAZADO.	IN THE HANDS OF IMPOSTORS THE DISGUISED FIEND
QUERIDA EDITH: LAMENTO ENTERARME DE LA MUERTE DE TU MADRE Y DEL HECHO DE QUE ESTÁS SOLA EN EL MUNDO. NOS DARÁ MUCHO GUSTO OFRECERTE UN HOGAR DURANTE ALGÚN TIEMPO, POR LO QUE TE ESPERAMOS EL PRÓXIMO SÁBADO. ESTAREMOS EN EL EMBARCADERO PARA RECOGERTE. TE ENVÍA SU AMOR, TU TÍA BESSIE FALLMORE.	MY DEAR EDITH. I AM SORRY TO HEAR OF THE DEATH OF YOUR DEAR MOTHER, AND THAT YOU ARE LEFT ALONE IN THE WORLD. WE SHALL BE VERY PLEASED TO OFFER YOU A HOME IN OUR HOME FOR A TIME, AND THEREFORE EXPECT YOU ON SATURDAY NEXT. WE SHALL BE AT THE LANDINGSPLACE TO FETCH YOU FROM THE BOAT. I REMAIN WITH MUCH LOVE. YOUR AUNT BESSIE FALLMORE.
TELEGRAMA: SRA. BESSIE FALLMORE. IMPOSIBLE LLEGAR EL SÁBADO. LLEGARÉ EN UNOS DÍAS.	TELEGRAM: MRS. BESSIE FALLMORE. CANNOT COME SATURDAY, SHALL BE A FEW DAYS LATER.
TELEGRAMA: SR. HENRY WILLIAMS, VICTORIA ROAD 98, LONDRES. LLEGARÉ EL SÁBADO. TRAIGO BUENAS NOTICIAS. ESPERA CON EL CARRO DEL LADO DEL BOTE. DILE A LA CHICA QUE LA TÍA TUVO QUE IRSE DE IMPROVISO DURANTE ALGUNOS DÍAS.	TELEGRAM: MR. HENRY WILLIAMS. VICTORIA ROAD 98, LONDON. SHALL ARRIVE SATURDAY. BRING GOOD BUSINESS. WAIT WITH CARRIAGE AT BOAT. TELL GIRL THAT AUNT HAD TO GO AWAY FOR A FEW DAYS SUDDENLY.
QUERIDA SEÑORITA: SU TÍA, LA SRA. FALLMORE NOS DIO INSTRUCCIONES DE RECIBIRLA Y PEDIRLE QUE SE QUEDA UNOS DÍAS CON NOSOTROS YA QUE ELLA TUVO QUE SALIR A ATENDER UN ASUNTO URGENTE. ES UNA VIEJA AMIGA DE NOSOTROS Y NOS DARÁ MUCHO GUSTO HACER SU ESTANCIA PLACENTERA. ESPERAMOS SU LLEGADA. ATENTAMENTE, H. N. BAR.	DEAR MADAM: YOUR AUNT MRS. FALLMORE HAS INSTRUCTED US TO RECEIVE YOU AND ASK YOU TO STAY WITH US FOR A FEW DAYS, AS SHE HAD TO GO AWAY FOR A SHORT TIME ON VERY URGENT BUSINESS. SHE IS A VERY OLD FRIEND OF OURS AND WE SHALL BE PLEASED TO MAKE YOUR STAY AS COMFORTABLE AS POSSIBLE. I REMAIN WITH A HEARTY WELCOME. YOURS SINCERELY H.W. BAR.
EL CUADERNO DE EDITH.	EDITH'S NOTEBOOK
LLEGADA A LA VILLA DEL IMPOSTOR.	ARRIVAL AT THE IMPOSTOR'S VILLA.

EL IMPOSTOR INFORMA AL SR. BRIGHT, UN CHANTAJISTA BIEN CONOCIDO, QUE LA VÍCTIMA HA LLEGADO.	THE IMPOSTOR INFORMS MR. BRIGHT, A NOTORIOUS BLACKMAILER, THAT THE VICTIM HAS ARRIVED.
JACK FAITH PRETENDE LLEVARLE A EDITH EL CUADERNO QUE ELLA HA PERDIDO.	JACK FAITH INTENDS TO BRING EDITH THE NOTEBOOK SHE HAD LOST.
REUNIÓN DEL CHANTAJISTA.	BLACKMAILER'S CONFERENCE.
LA POLICIA NO PUEDE HACERSE CARGO DE LA SITUACIÓN POR EL MOMENTO.	THE POLICE CANNOT TAKE THE MATTER UP AT PRESENT.
EDITH NO DESEA ROMPER SU LUTO.	EDITH DOES NOT WISH TO DISCARD HER MOURNING
EL RICO SEÑOR X, OTRO CHANTAJISTA, TRATA DE PONER A EDITH EN SUS MANOS.	THE RICH LORD X, ANOTHER BLACKMAILER TRIES TO GET EDITH IN HIS CLUTCHES.
EL SEÑOR X INVITA A EDITH Y A LOS IMPOSTORES A UNA CARRERA MOTORIZADA.	LORD X INVITES EDITH AND THE IMPOSTORS TO A MOTORDRIVE.
BRIGHT, IRACUNDO, INTENTA SECUESTRAR A EDITH.	BRIGHT, WHO IS FURIOUS, TRIES TO KIDNAP EDITH.
ENFERMA Y HAMBRIENTA.	ILL AND STARVING.
EL BUEN CORAZÓN DEL SIRVIENTE NO SOPORTA MÁS...	THE GOOD HEART OF THE SERVANT CANNOT RESIST ANY LONGER.
LOS IMPOSTORES SOSPECHAN.	THE IMPOSTORS ARE SUSPICIOUS.
QUERIDA TÍA: HE CAÍDO EN MANOS DE IMPOSTORES. SÁLVAME ANTES DE QUE SEA DEMASIADO TARDE. EDITH	MY DEAR AUNT: "I HAVE FALLEN IN THE HANDS OF IMPOSTORS. PLEASE SAVE ME BEFORE IT IS TOO LATE. EDITH".
DÍAS DESPUÉS ESTÁ A SALVO CON SU TÍA.	A FEW DAYS LATER. SAFE WITH HER AUNT.

DET DANSKE FILMMUSEUM

DEN HVIDE SLAVEHANDEL (Nordisk 1910).

"Den hvide slavehandel" er den desværre træffende betegnelse for den gemene og lys-sky trafik, som drives af samvittighedslæse og lavsindede individer, og som består i at lokke unge uerfarne kvinder bort fra hjemmet til udkandet for der at prisgive dem til skændselen og lasten. Trods foreninger og politi florerer den stadig og det hele går let og stilfærdigt for sør, hør blot:

Lille Anna er født og opvokset i et haderligt og kærligt, men desværre ret fattigt hjem, tidlig må hun sørge for sig selv og tage plads blandt fremmede, stilfærdigt og roligt, men ak så ensformigt glider livet hen for hende, da synes øventyrets land plud-selig at ville åbne sig for hende: i avisen finder hun en annonce om en ung pige fra et haderligt hjem, som kan få plads hos en i udlandet bosiddende familie, lønnen er efter hjemlige forhold endog meget stor og forældrene er selv enige med hende i at de unge har godt af at se noget af verden udenfor mors skørter. For en sikkerheds skyld vil far dog selv undersøge det lidt og går derfor med hen på det hotel, hvortil der anvises. De træffer en elegant dame, som giver alle ønskelige oplysninger, og de er gode, man bliver snart enige, Anna får penge til udstyr og rejse og alt synes dejligt, for de ser jo ikke det djævelske grin, der glider over damens ansigt, da de vender hende ryggen "en herlig lille fugl, der her lod sig fange"! Kun Annas ven Georg er utilfreds og lidt mistænsom, men hvad nyttet hans protest?

Afrejsen kommer og Georg står ved damperen og venter på Anna, der skal komme, en underlig ~~xxxxxxxxxxxxxx~~ rastlød herre løber forbi op på skibet, i forbifarten taber han sin stok og da Georg bukker sig for at tage den op, kan han ikke undgå at lægge merke til det ejendommeligt formede håndtag. Nå, der kommer Anna og forældrene, der bliver lige tid til et ømt håndtryk. Farvel, glem mig ikke og bør denne lille ring som et minde om din ven; så glider skibet bort med lille Anna, bort fra den hjemlige arne ud til fremmede lande og fremmede mennesker.

Tiden går, og der kommer stadig intet brev fra Anna, endnu er far og mor dog nog-lunde rolige, de ved jo ikke, hvad deres lille pige lider, de hører ikke hendes fortvivlede nødråb fra den flitterforgylte lastens hule, hvorhen de samvittigheds-læse skurke har slæbt hende; endelig røres tjemestepigen ved det ulykkelige unge barns bønner og tårer og lover at besørge et brev fra Anna til hendes forældre. I dette brev fortæller den stakkels pige om sine lidelser og bønfalder om at blive frelst, men hvor-hen søger hende i den bikube, som storbyen er, thi Anna kan kun tilnærmedesvis antyde, hvor hun holdes fangen, men ikke give nøjagtige oplysninger

Faderen går til Foreningen til Bekæmpelse af Den Hvide Slavehandel og formanden lover at gøre alt, hvad der står i hans magt, bl. a. skrive til politiet, men Georg kan ikke holde sig i ro hjemme: ~~xxxxxxxx~~ resolut sælger hans sit møblament og rejser så for de derved indvundne penge. Men også han står hjælpelös: hvor er hun? Han går til en berømt opdager, derdog også ville have været magtelös, dersom ikke tilfældet var kommet til hjælp: de ser herren, som Georg kender på den mærkelige stok, går ef-ter ham og ved nu, hvor Anna er; derpå skaffer de sig adgang til "salonerne" og træf-fer aftale med den forbavsede, men lykkelige Anna; en bortførelse iværksattes, men inden de er nået tilstrækkelig langt bort indhentes og overrumpler de af bande og Anna slæbes atter bort for at blive godt bedre. Denne gang får de hjælp af tjenestepi-gen, og på selve skibet, der skulle føre Anna til en "filial", fanges hele banden ved politiets hjælp og Anna kan, fri og lykkelig rejse hjem sammen med den trofaste ven Georg, hjem til forældrene, der med glædestårer modtager deres lille pige og den op-ofrende Georg, der nu tryg og rolig tør vente sin belønning.

(Afskrift efter handlingsreferat udstillet af Nordisk Film).

22-4-65
FGJ